

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

02 decembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Iurie Diaconu,

Judecători – Ion Guzun, Liliana Catan,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de către avocatul Brăteanu Veaceslav în numele inculpatului Vacarciuc Oleg și de către inculpatul Vacarciuc Oleg, de către avocatul Brăteanu Veaceslav în numele inculpatei Ivanciuc Rodica și de către inculpata Ivanciuc Rodica, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Soroca, sediul Florești din 02 decembrie 2019 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 26 mai 2020, în cauza penală privindu-i pe

*Vacarciuc Oleg XXXXX, născut la XXXXX,
originar din XXXXX, domiciliat în XXXXX*

*Ivanciuc Rodica XXXXX, născută la XXXXX,
originară și domiciliată în XXXXX, r-nul XXXXX.*

Termenul examinării cauzei:

- 1. prima instanță:** 10.05.2016 – 02.12.2019;
- 2. instanța de apel:** 09.01.2020 – 26.05.2020;
- 3. instanța de recurs:** 18.07.2020 – 02.12.2020.

a c o n s t a t a t :

1. Prin sentința Judecătoriei Soroca, sediul Florești din 02 decembrie 2019, Ivanciuc Rodica și Vacarciuc Oleg au fost condamnați pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 165 alin. (2) lit. b) și d) Cod penal, la închisoare pe un termen de 8 ani, cu privarea de dreptul de a exercita activitate legată de organizarea angajării persoanelor în câmpul muncii în țară și în străinătate, precum și funcții de control și administrare a muncii, pe un termen de 4 ani.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, în perioada lunii ianuarie 2014, Ivanciuc Rodica aflându-se pe teritoriul raionului Florești, acționând cu scopul exploatării prin muncă forțată a persoanelor, împreună și de comun acord cu Vacarciuc Oleg, prin înșelăciune, manifestată prin promisiunea de angajare la efectuarea unor lucrări în construcție în regiunea Sankt-Petersburg, Federația Rusă cu un salariu lunar în mărime de 1500 Euro, lunar, ceea ce conform cursului oficial de schimb pentru acia perioadă constituia 26775,00 lei MD și prin

abuz de poziție de vulnerabilitate, manifestată prin situația precară din punct de vedere a supraviețuirii sociale a victimelor, i-a recrutat pe Glebov Efimia, Botnariuc Nelea, Bînzari Constantin, Melnic Ion, Guștiuc Ion, Condur Serghei, Popescu Ion și alte persoane, cu consimțământul acestora, de a se deplasa în regiunea Sankt-Petersburg, Federația Rusă.

În continuare, tot în perioada lunii ianuarie 2014 Ivaniuc Rodica, acționând împreună și de comun acord cu Vacarciuc Oleg, aflându-se în raionul Florești, întru realizarea intențiilor sale infracționale de traficare în scop de exploatare prin muncă forțată a victimelor în regiunea Sankt-Petersburg, Federația Rusă, obținând prin înșelăciune consimțământul lui Glebov Efimia, Botnariuc Nelea, Bînzari Constantin, Melnic Ion, Guștiuc Ion, Condur Serghei, Popescu Ion și alte persoane de a se deplasa în țara de destinație, a întreprins acțiuni în vederea organizării transportării acestora.

Ca rezultat, în prima jumătate a lunii ianuarie 2014 Vacarciuc Oleg, întru realizarea intențiilor sale infracționale de transportare a victimelor în țara de destinație în scop de exploatare prin muncă forțată, acționând împreună și de comun acord cu Ivaniuc Rodica, a organizat transportarea lui Condur Serghei, Popescu Ion și a altor persoane pe teritoriul Federației Ruse, suportând în acest sens cheltuielile necesare, achitând costul biletelor de călătorie.

Totodată, Vacarciuc Oleg, acționând cu același scop împreună și în comun acord cu Ivaniuc Rodica, a însoțit victimele până în regiunea Sankt-Petersburg, unde au ajuns aproximativ la 10 ianuarie 2014.

Ulterior, Vacarciuc Oleg, care acționa de comun acord cu Ivaniuc Rodica, întru realizarea scopului său infracțional i-au adăpostit pe Condur Serghei, Popescu Ion și alte persoane într-un cămin, în care și urmau a fi efectuate lucrările de construcție.

La 20 ianuarie 2014 Ivaniuc Rodica, întru realizarea intențiilor sale infracționale de transportare a victimelor în țara de destinație în scop de exploatare prin muncă forțată, acționând împreună și de comun acord cu Vacarciuc Oleg, a organizat transportarea lui Glebov Efimia, Botnariuc Nelea, Bînzari Constantin, Melnic Ion, Guștiuc Ion și altor persoane pe teritoriul Federației Ruse, suportând în acest sens cheltuielile necesare, achitând costul biletelor de călătorie.

Totodată, Ivaniuc Rodica, acționând în același scop împreună și în comun acord cu Vacarciuc Oleg, a însoțit victimele până în regiunea Sankt-Petersburg, Federația Rusă, unde au ajuns aproximativ la 22 ianuarie 2014.

Ulterior, Ivaniuc Rodica împreună cu Vacarciuc Oleg, care acționau de comun acord, întru realizarea scopului său infracțional, i-au adăpostit pe Glebov

Efimia, Botnariuc Nelea, Bînzari Constantin, Melnic Ion, Guștiuc Ion, Condur Ludmila și alte persoane într-un cămin, în care și urmau a fi efectuate lucrările de construcție.

În continuare, Ivaniuc Rodica împreună cu Vacarciuc Oleg, care acționau de comun acord, sub pretextul perfectării permiselor de ședere pe teritoriul Federației Ruse și de muncă, au sechestrat de la Glebov Efimia, Botnariuc Nelea, Bînzari Constantin, Melnic Ion, Guștiuc Ion, Condur Serghei, Popescu Ion și alte persoane pașapoartele acestora.

Totodată, Glebov Efimia, Botnariuc Nelea, Bînzari Constantin, Melnic Ion, Guștiuc Ion, Condur Ludmila, Condur Serghei, Popescu Ion și alte persoane, aflându-se pe teritoriul regiunii Sankt-Petersburg, Federația Rusă, au fost supuși de către Vacarciuc Oleg și Ivaniuc Rodica exploatării prin muncă forțată la lucrări în construcție pînă în luna aprilie 2014.

3. Împotriva sentinței a declarat apel avocatul incupaților Brăteanu Veaceslav, prin care a solicitat casarea sentinței cu emiterea unei noi decizii, prin care Ivaniuc Rodica și Vacarciuc Oleg să fie achitați de învinuirea în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 165 alin. (2) lit. b), d) Cod penal.

3.1. *Cu referire la situația inculpatului Vacarciu Oleg*, apărătorul a indicat că, învinuirea a fost înaintată inculpatului în lipsa prelungirii termenului limită de menținere în calitate de bănuț. De asemenea, la dosar lipsesc încheierile judecătorului de instrucție prin care s-ar fi dispus amânarea aducerii la cunoștință bănuților a ordonanțelor de recunoaștere a acestora în calitate de bănuți. Consideră că, organul de urmărire penală a comis o încălcare esențială a legii procesual penale, care a viciat prin nulitate actele efectuate peste termen, potrivit speței – a ordonanțelor de punere sub învinuire, rechizitoriului, ca act procedural de sesizare a instanței de judecată.

În apel s-a mai indicat că, odată ce ordonanțele de punere sub învinuire a lui Vacarciuc Oleg și Ivaniuc Rodica sunt considerate nule, devin nule și toate celelalte acte procedurale de la urmărirea penală. În opinia apelantului, concluzia respectivă este confirmată și prin Decizia Curții Supreme de Justiție a RM nr. 1ra-357/08 din 25.04.2008 și Decizia Curții Supreme de Justiție nr. 1ra-903/13 din 26.11.2013. S-a mai invocat faptul că, actele de urmărire penală îndeplinite de organul de urmărire penală în perioada de după 09 iulie 2015 în cauza dată sunt lovite de nulitate atât în temeiul prevederilor art.251 Cod de procedură penală, cât și în temeiul faptului că sunt contrare principiului de drept aplicat în jurisprudența națională și internațională – dreptul de a nu fi judecat sau pedepsit de două ori.

Apelantul a reiterat că, lipsa recrutării în acțiunile lui Vacarciuc Oleg și Ivaniuc Rodica se demonstrează și prin declarațiile părților vătămate Condur Ludmila și Guștiuc Ion. În motivarea și argumentarea apelului apelantul a mai indicat că, nici una din pretinsele părți vătămate nu au declarat că ar fi fost plasate într-un loc ferit pentru a nu fi descoperite de către reprezentanții organelor de stat sau de terțe persoane care ar putea denunța pretinsul traficant. Mai mult ca atât, toate pretinsele părți vătămate au declarat expres că aveau dreptul la libera circulație, nimeni nu le-a îngădit acest drept.

Potrivit apelantului, în acțiunile inculpaților nu există scopul de exploatare prin muncă forțată, întrucât pretinsele părți vătămate și-au dorit un loc de muncă în construcție și au beneficiat de locul de muncă dorit, din proprie inițiativă au desfășurat muncile la construcție, nu au fost obligate să îndeplinească alte munci decât cele convenite. Apelantul consideră că, în acțiunile inculpaților nu se conțin elementele infracțiunii prevăzute de art. 165 alin. (2) lit. b), d) Cod penal. Pe motivele indicate se solicită admiterea apelului, casarea sentinței instanței de fond și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Vacarciuc Oleg să fie achitat.

3.2. Cu referire la situația inculpatei Ivaniuc Rodica, apărătorul a indicat că, din ordonanța de începere a urmăririi penale din 09.04.2015 este evident că urmărirea penală este limitativ îndreptată în privința persoanelor concrete Ivaniuc Rodica și Vacarciuc Oleg, iar esența faptei infracționale descrise în ordonanță a permis organului de urmărire penală ca din ziua pornirii urmăririi penale să fie supusă urmăririi penale persoanele concrete Ivaniuc Rodica și Vacarciuc Oleg.

Calitatea de bănuți se impunea a fi calculată din momentul pornirii urmăririi penale, și anume 09 aprilie 2015, care a expirat la 09 iulie 2015, dată la care organul de urmărire penală urma în mod obligatoriu și necondiționat să-i scoată pe aceștea de sub urmărirea penală.

La fel, a indicat asupra faptului că, termenul de menținere în calitate de bănuți de 3 luni a expirat la data de 09 iulie 2015, fiind omis termenul procedural de 3 luni, învinuirea fiind înaintată în lipsa prelungirii acestui termen limită. De asemenea, la dosar lipsesc încheieri ale judecătorului de instrucție prin care s-ar fi dispus amânarea aducerii la cunoștința bănuților a ordonanțelor de recunoaștere a acestora în calitate de bănuți. În apel se invocă că, organul de urmărire penală a comis o încălcare esențială a legii procesual penale, care a viciat prin nulitate actele efectuate peste termen - ordonanțele de punere sub învinuire, rechizitoriul, ca act procedural de sesizare a instanței de judecată. În opinia avocatului, organul de urmărire penală a admis o ingerință în garanțiile prevăzute în art.4 al Protocolului nr. 7 CEDO și art.21 din Constituția Republicii Moldova. Astfel, atât din declarațiile inculpatei Ivaniuc Rodica, cât și din declarațiile martorilor Ivaniuc

Vera, Cibotari Lucheria și a lui Glebov Efimia se dovedește faptul că, Ivaniuc Rodica a mers la Ivaniuc Vera cu alt scop, și anume pentru a obține consultații juridice de la ultima, dar nicidecum de a indentifica potențialele victime ale traficului de ființe umane. Mai mult ca atât, însăși Glebov Efimia a manifestat interes în vederea angajării sale la muncă în construcție în Federația Rusă.

Apelantul a conchis că, în acțiunile inculpaților nu există scopul de exploatare prin muncă forțată, întrucât pretinsele părți vătămate și-au dorit un loc de muncă în construcție și au beneficiat de locul de muncă dorit, din proprie inițiativă au desfășurat muncile la construcție, nu au fost obligate să îndeplinească alte munci decât cele convenite.

La fel, în apel a fost invocat faptul că, pretinsele părți vătămate nu sunt din familii social vulnerabile, la materialele dosarului nu au fost prezentate probe care să dovedească starea materială precară a acestora, de asemenea nu au fost anexate anchetele sociale ale pretinselor părți vătămate. Avocatul Brăteanu Veaceslav a considerat că, în acțiunile inculpaților nu se conțin elementele infracțiunii prevăzute la art.165 alin. (2) lit. b), d) Cod penal. Pe aceste temeuri a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței instanței de fond și pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie dispusă achitarea inculpatei Ivaniuc Rodica de comiterea infracțiunii prevăzute de art.165 alin. (2) lit. b), d) Cod penal.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 16 mai 2020, a fost respins apelul declarat de către apărător ca fiind nefondat, cu menținerea sentinței fără modificări.

În motivarea deciziei, instanța de apel analizând materialele cauzei a conchis că, apelul declarat urmează a fi respins ca nefondat, cu menținerea sentinței instanței de fond ca fiind legală și întemeiată, reieșind din următoarele considerente.

În urma evaluării integrale a probelor, instanța de apel a ajuns la concluzia că instanța de fond, în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, a verificat complet sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpaților, care se confirmă prin probele acumulate pe dosar, cercetate în instanța de fond și de apel, acțiunile inculpaților fiind corect calificate de către instanța de fond după indicii art. 165 alin. (2) lit.b), d) Cod penal.

Cu referire la argumentele invocate în apelurile avocatului în interesele inculpaților privind lipsa în acțiunile acestora a elementelor infracțiunii prevăzute de art. 165 alin. (2) lit. b), d) Cod penal, instanța de apel a conchis că, acestea sunt

contradictorii circumstanțelor și împrejurărilor de fapt stabilite de către instanța de fond și cea de apel pe parcursul judecării cauzei.

Ce ține de argumentele apărării precum că, termenul de menținere în calitate de bănuít a fost expirat la momentul înaintării învinuirii, instanța de apel le-a considerat neîntemeiate, motivând că în ordonanța de pornire a urmăririi penale au fost expuse circumstanțele care au fost stabilite în baza materialelor ce au fost acumulate în baza plângerilor părților vătămate, pe când Ivaniuc Rodica și Vacarciuc Oleg au fost recunoscuți în calitate de bănuíți în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.165 alin. (2) lit.b), d) Cod penal prin ordonanțele din 04 noiembrie 2015 (f.d. 55, 65 vol. II), iar ulterior prin ordonanțele din 04 februarie 2016 (f.d. 77-78, 81-82 vol. II) și prin completările prin ordonanțele din 03 mai 2016 (f.d. 107-108, 111-112 vol. II) ei au fost puși sub învinuire, adică în termenul de 3 luni prevăzut de art. 63 alin. (2) pct. 3) Cod de procedură penală.

De asemenea, cât privește nulitatea actelor procedurale de la urmărirea penală, instanța de apel a reținut că, această chestiune urma a fi invocată conform art. 251 Cod de procedură penală în cursul urmăririi penale sau la terminarea urmăririi penale, când partea a luat cunoștința de materialele dosarului.

Ptivor la argumentele apărării precum că, din deciziile Curții Supreme de Justiție amintite în cererile de apel se concluzionează că, în cazul în care urmărirea penală a fost pornită împotriva anumitei persoane, din momentul respectiv se consideră că această persoană deține calitatea de bănuít, indiferent de faptul dacă a fost sau nu emisă ordonanță de recunoaștere în calitate de bănuít, instanța de apel a menționat în respectivul sens că, aceste argumente au fost invocate de avocatul participant pe dosarul respectiv în cererea de recurs, și nicidecum nu sunt concluziile Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție.

Cu referire la individualizarea pedepsei, instanța de apel a statuat că, instanța de fond a respectat plenar prevederile art. 61 și 75 Cod penal, astfel încât a ținut cont de scopul pedepsei penale și criteriile generale de individualizare.

5. Împotriva deciziei declară recurs ordinar avocatul Brăteanu Veaceslav în numele inculpatului Vacarciuc Oleg și inculpatul Vacarciuc Oleg, precum și avocatul Brăteanu Veaceslav în numele inculpatei Ivanciuc Rodica și inculpata Vacarciuc Rodica, care în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei cu emiterea unei noi decizii prin care Vacarciuc Oleg și Ivanciuc Rodica să fie achitați de învinuirea în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 165 alin. (2) lit. b) și d) Cod penal.

În motivarea cererilor de recurs care au un conținut similar, atât avocatul Brăteanu Veaceslav în numele inculpaților cât și inculpații, susțin că, instanța de apel nu a reținut faptul expirării termenului de 3 luni de menținere în calitate de

bănuți, astfel termenul de bănuială a expirat la data de 09 iulie 2015, iar învinuirea a fost adusă abia la data de 04 februarie 2016.

La fel, recurenții susțin că instanțele inferioare nu au dat o apreciere corectă a motivelor expuse de apărare și s-au referit la general, asupra faptului că probele părții acuzării sunt pertinente, concludente și utile. Mai mult decât atât, instanța de apel nu a reținut invocate în sensul neîntrunirii condițiilor referitoare la recrutare, transportare, adăpostire, înșelăciune și abuz de vulnerabilitate.

6. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privitor la opinia sa asupra recursurilor avocatului și inculpaților, menționând că acestea urmează a fi declarate inadmisibile, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor pe baza materialului din dosarul cauzei, motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că, acestea urmează a fi declarate inadmisibil din următoarele considerente.

Conform art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, și oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau cercetează suplimentar probele administrate de instanța de fond. Instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Instanța de apel, este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

În conformitate cu art. 424 Cod de procedură penală, instanța de recurs judecă recursul numai cu privire la persoana la care se referă declarația de recurs și numai în raport cu calitatea pe care aceasta o are în proces.

Instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427 Cod de procedură penală, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnatului.

Potrivit textului recursurilor, titularii acestora invocă ca temeiuri de casare a deciziei instanței de apel pct. 6) și 8) din alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârea instanței de apel conține o eroare de drept atunci când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivului hotărârii sau acesta este expus neclar, și respectiv, s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Verificând alegațiile recurenților, în raport cu actele cauzei, Colegiul penal conchide că, acestea nu coroborează cu materialele cauzei și sunt invocate neîntemeiat de titulari, rezultând din raționamentele expuse.

Referitor la temeiurile de recurs invocate de recurenți prin prisma pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, Colegiul penal constată că, astfel de erori de drept nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursurilor declarate, dat fiind

faptul că instanța de apel, la examinarea cauzei a respectat prevederile art. art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (8) Cod de procedură penală și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelurile declarate, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

Potrivit prevederilor art. 414 alin. (1) Cod de procedură penală, judecând apelul, instanța de apel verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, iar prevederile art. 414 alin. (5) Cod de procedură penală stabilesc că, instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate.

Potrivit prevederilor art. 417 alin. (8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Colegiul penal respinge ca fiind declarative afirmațiile recurenților prin care se susține că instanța de apel nu a motivat detaliat fiecare argument susținut de apărare în cererile de apel, dat fiind faptul că aceste argumente nu și-au găsit confirmarea.

Verificând decizia recurată în raport cu argumentele invocate în cererile de apel, instanța de recurs ajunge la concluzia că apelanții au primit răspuns la argumentele înaintate, iar simplul dezacord al titularilor cererilor de recurs cu soluția pronunțată în speță nu constituie temei de admitere a recursurilor în sensul formulat.

Mai mult, Colegiul penal menționează că motivarea hotărârii este un proces de analiză și sinteză a actelor și lucrărilor dosarului care nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor amănunțit, atât timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii penale, așa cum s-a procedat în speță.

Totodată, instanța de recurs reiterează că la etapa judecării recursului nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele de fond, aceasta fiind sarcina primordială a instanțelor de fond.

Din atare considerente, Colegiul penal nu examinează criticele referitoare la presupusa greșită reținere, pe baza probelor administrate în cauză, a anumitor elemente factice, ci verifică, prin raportare la situația de fapt stabilită de instanțele de fond, corectitudinea dispunerii condamnării inculpaților conform infracțiunilor incriminate.

Colegiul penal menționează că aprecierea probelor de către instanțele de fond poate să fie recunoscută ca o eroare gravă de fapt și reținută de instanța de recurs, doar în cazul unor expuneri denaturate - ce nu corespund conținutului faptic a probelor, sau neluarea în considerare a acestora.

Astfel, Colegiul penal apreciază critic argumentele recurenților, deoarece acestea nu confirmă că soluția emisă de instanța de apel ar contravine aprecierilor expuse în motivarea acesteia.

Decizia recurată cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, iar raționamentele pe care instanța de apel le-a expus în partea descriptivă a deciziei, echivalează cu o motivare conformă rigorilor și exigențelor impuse de art. 6 din CEDO.

În acest context, Colegiul penal nu poate susține argumentele recurenților precum că, instanța de apel nu a respectat cerințele art. 414 Cod de procedură penală, care obligă instanța să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel și să verifice probatoriul administrat, întrucât reieșind din decizia contestată se învederează că aceasta cuprinde atât descrierea și analiza detaliată a tuturor probelor, cât și răspunsurile argumentate la alegațiile apelanților, cu precădere, în latura ce ține de condițiile referitoare la recurutare, transport, adăpostire, exploatare prin muncă forțată, înșelăciune și abuz de poziție de vulnerabilitate.

Cu referire la criticile invocate de recurenți sub aspectul pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, Colegiul penal le consideră neîntemeiate și urmează a fi respinse, or, argumentele recurenților invocate în recurs, precum că în acțiunile inculpaților nu sunt prezente elementele infracțiunii prevăzute de art. 165 alin. (2) lit. b), d) Cod penal, au fost obiect de dispută în cadrul judecării cauzei, asupra căroră instanța s-a expus minuțios și detaliat, chestiune ce prin sine respinge invocarea temeiului prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală.

Așadar, întru evitarea unor repetări inutile, instanța de recurs își însușește argumentarea respectivă a instanței de apel, reiterarea căreia nu o consideră necesară, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza *Albert vs România* din 16 februarie 2010, statuează că art. 6 §1 din CtEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*hotărârea Van de Hurk vs Olanda, din 19 aprilie 1994, pct. 61*), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Raportând motivele invocate în recursuri la materialele cauzei penale, Colegiul penal reține că argumentele invocate de recurenți nu își găsesc confirmare în speța dată, motiv pentru care le va respinge ca neîntemeiate.

De asemenea, nu se impune necesitatea de a dezbate, prin alte argumente, alegațiile din cererile de recurs a apărătorilor, deoarece careva temeieri de casare ex officio Colegiul penal nu a stabilit.

Reieșind din raționamentele expuse supra, instanța de recurs va sintetiza argumentele ce stau la baza soluției de inadmisibilitate a recursurilor declarate, și anume acestea se exprimă în faptul că, odată ce cauza a fost examinată minuțios de către instanța de apel, iar criticele apelanților au primit deja răspunsuri detaliate și fundamentate pe actele cauzei, nu este necesară reluarea și repetarea acestora. Colegiul penal atestă că, instanța de apel la judecarea cauzei în ordine de apel, nu a comis erori de drept, care ar genera casarea deciziei adoptate, fapt ce impune respingerea, ca inadmisibile a recursurilor ordinare declarate, cu menținerea deciziei atacate.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

d e c i d e:

inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către avocatul Brăteanu Veaceslav în numele inculpatului Vacarciuc Oleg și de către inculpatul Vacarciuc Oleg, de către avocatul Brăteanu Veaceslav în numele inculpatei Ivanciuc Rodica și de către inculpata Ivanciuc Rodica, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 26 mai 2020, în cauza penală privindu-i pe *Vacarciuc Oleg XXXXX și Ivanciuc Rodica XXXXX*, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la *16 decembrie 2020*.

Președinte

Iurie Diaconu

Judecători

Ion Guzun

Liliana Catan